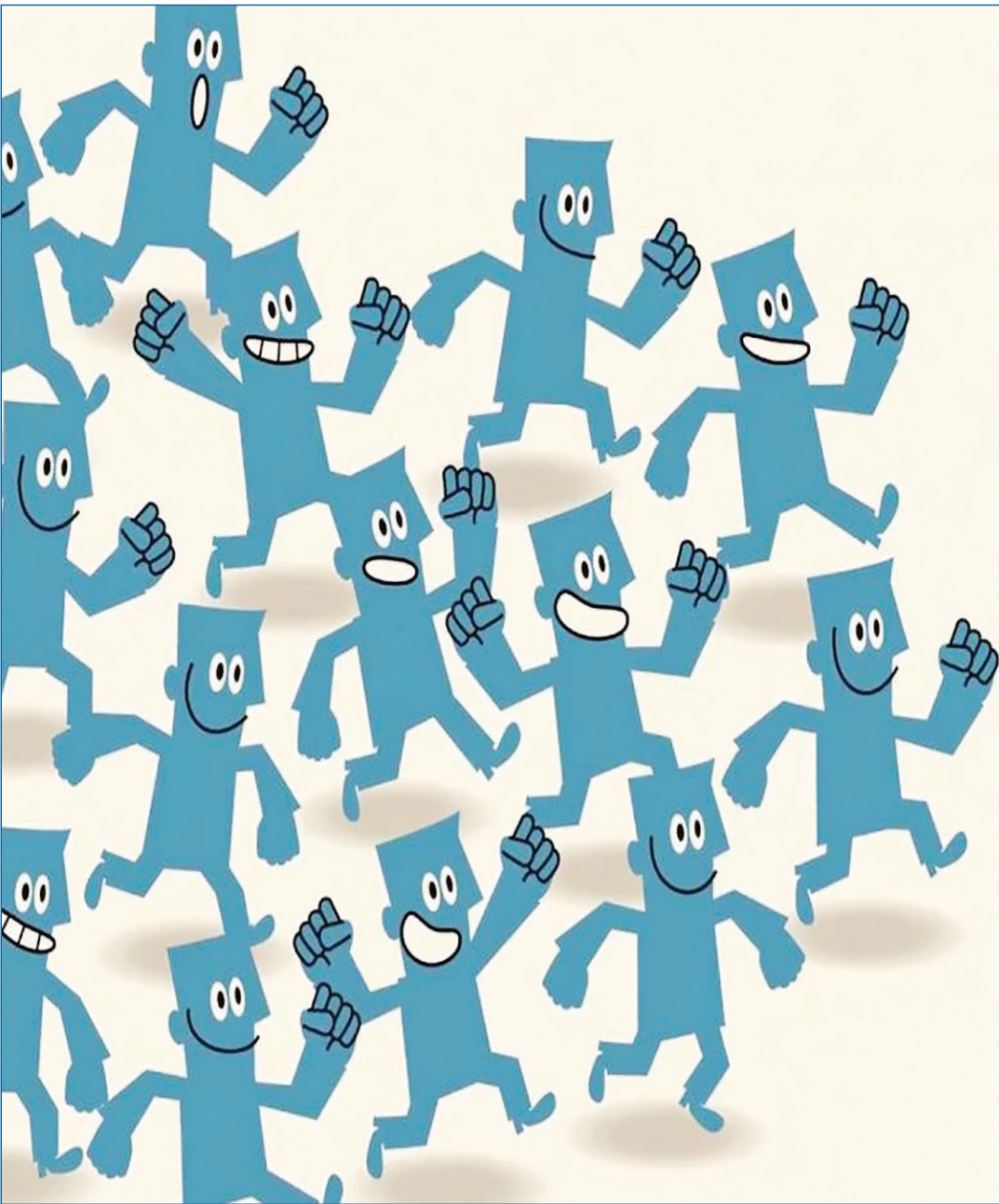

واکاوی یک شایعه آیا انتخاب بازیگران بر اساس تعداد فالوورهای آنها صحت دارد؟

پولاد امین اگر از آنهایی هستید که شبکتهای مجازی و رسانه‌های کاغذی را مدام مرور می‌کنید، قطعاً با شایعات و حواشی پرشماری که در باره انتخاب بازیگران پروژه‌های گوناگون سینمایی و تلویزیونی و حتی تئاتر وجود دارد، برخورد کرده‌اید؛ شایعات نامنه‌داری که از دادن پول و سرمایه فیلم و سریال توسط بازیگران، اسپانسرینگ و تبلیغ و حتی روابط ناسالم کارگردان و تهیه‌کننده با عوامل و به‌خصوص بازیگران را شامل می‌شود.

در این میان روند رو به رشد جوامع و به‌ویژه امکانات و ابزارهای ارتباطی عصر جدید این حواشی و شایعات را وارد مراحل پیشرفته‌تر و پیچیده‌تر هم کرده است. شایعات و حواشی عجیبی که برخی اوقات باور کردنش بسیار دشوار است.

چند وقتی می‌شود که در فضای مجازی شایعاتی رواج یافته حاکمی از این که در سال‌های اخیر یکی از معیارهای تولیدکنندگان آثار تصویری و نمایشی شمار دنبال‌کنندگان و به‌اصطلاح امروزه فالوورهای بازیگران در صفحات مجازی بوده است، به‌گوشی ساده‌تر؛ یعنی بازیگرانی که در صفحات شخصی خودشان بیشتر پسنده شده و در کل دنبال می‌شوند، شانس بیشتری برای گرفتن نقش از جانب تهیه‌کنندگان دارند. شایعاتی شگفت‌انگیز از این رو که کاراکتر و البته ویژگی‌های هنری هنرپیشگان را نادیده گرفته و همه چیز را در شمار و تعداد دنبال‌کنندگان خلاصه کرده است که در بهترین تصور ممکن هم نمی‌توانند در سرنوشت مالی پروژه‌های سینمایی نقش قابل‌ذکری داشته باشند. این شایعه که بیشتر از سوی بازیگرانی مطرح شده که در سال‌های اخیر در متن سینما و تلویزیون حاضر نبوده‌اند، ریشه در ماجراهایی دارد که می‌گویند رواج شبکتهای مجازی در فضای سینما و تلویزیون ایران باعث شده است. ظاهراً

حاشیه‌سازی از سر بیکاری

می‌کنند و از سایر راه‌های ارتباطی به دور مانده‌اند. حالا بر فرض مثال، اگر سلب‌بیتی یا بازیگر مورد علاقه‌اش در صفحات مجازی فعالیت بیشتری داشته باشد، مسلماً او را دنبال می‌کند و به تماشای تئاتر او می‌رود، تا بتواند سلب‌بیتی هم برای نقش آفرینی دارد؛ ببیند. همین موضوع تمایز اصلی میان تئاتر و سینما و تلویزیون را به خوبی نشان می‌دهد. حال آن که تهیه‌کننده یا کارگردانی فردی را برای نقش آفرینی در فیلمی بنا بر فعالیت مجازی‌اش انتخاب کند، امری بدیهی به نظر می‌رسد؛ چرا که برخلاف تئاتر که تنها یک سالن و تعداد محدود تماشاگر دارد، فیلم‌های سینمایی در سراسر کشور به نمایش درمی‌آیند، اما دیگر خبری از سلب‌بیتی نیست.

بهر روز وقتی در فضای مجازی فعالیت داشته‌اند که شناخته شوند. فردین، فردین است و از طریق فضای مجازی شناخته نشده است. البته باید در نظر داشت که فضای مجازی برای تبلیغات کالا، فیلم، موضوع از اهمیت بالایی برخوردار است. حتی نسبت به تلویزیون از تأثیر دوچندان برخوردار است. اما افراد حرفه‌ای به فضای مجازی بسند نمی‌کنند و رزومه افراد را مدنظر قرار می‌دهند. البته ممکن است، اسپانسر درخواست‌هایی از این دست را داشته باشد که این موضوع هم بستگی به توافق تهیه‌کننده و کارگردان با اسپانسر مربوطه دارد.

باور دیگری دارند، زیرا زمانی بخت با فردی یار است و روز دیگر با فرد دیگری. پس نباید بهانه‌هایی چون ازدواج یا تعداد فالوورها و چنین موضوعاتی را دلیلی بر کم‌کاری بازیگران دانست. اگر بخواهیم مثالی در این زمینه بزنیم؛ لیلا حاتمی نه تنها ازدواج کرده و فعالیت مجازی‌اش به صورت چشمگیر نیست، بلکه روز به روز بیشتر از این هنرمند حاذق دعوت به همکاری می‌شود و موفقیت‌های خود را یکی پس از دیگری پشت‌سر می‌گذارد. مریم سعادت بازیگر نسبتاً قدیمی سینما و تلویزیون نه تنها از این موضوع شکایتی ندارد بلکه این موضوع را در بین جوانان جست‌وجو می‌کند که شاید میزان فعالیت مجازی بر میزان فعالیتشان تأثیر گذار باشد.

در کار هنری کم‌کاری می‌شود؛ نتیجه می‌گیریم که با طرف از اول هنرمند نبوده و اشتباهی وارد کار شده است؛ با پول و روابط و میهمانی‌های آنچنانی وارد این کار شده یا این که طرف واقعاً هنرمند بوده و بعداً در این داستان‌ها شده است تا زودتر به اهدافش برسد؛ اما صددرصد هم نمی‌توانیم بگوییم اگر الان هر کسی بر کار است؛ بدین شکل کار می‌کند؛ شاید با لطف خداوند؛ تلاش و استعداد خودش از کنار ما فیا و پول و روابط کنفی عبور کرده است.» البته پیش از سماواتی، لیلا پوهی در این زمینه ابراز تأسف کرده بود، اما موضوع جالب آن که، این صحبت‌ها در حالی شده است که بسیاری از بازیگران کم‌کار و سینما و تلویزیون عقیده‌های متفاوت را دنبال کرده و

بهبهانه‌گیری بازیگران

معمولاً هنرمندانی که در عرصه سینما و تلویزیون کم‌رنگ می‌شوند، واکنش‌های متفاوتی از خود نشان می‌دهند. شاید این موضوع ریشه در کم‌رنگ شدن حضورشان دارد. به‌طوری که می‌خواهند با حاشیه‌سازی نگاه را به خود جلب کرده و مورد توجه قرار گیرند؛ ساز و سماواتی چندی پیش در گفت‌وگویی وضع افرادی که دعوت به همکاری هنرمندانی که از دواچشان دانست و گفت: «کثر نمی‌شوند را در ازدواجشان مجازی‌اش انتخاب کند، امری بدیهی به نظر می‌رسد؛ چرا که برخلاف تئاتر که تنها یک سالن و تعداد محدود تماشاگر دارد، فیلم‌های سینمایی در سراسر کشور به نمایش درمی‌آیند، اما دیگر خبری از سلب‌بیتی نیست.

فاطمه صفری | «شاید بازیگری آنچنان در فضای مجازی فعالیت نداشته باشد و ترجیح دهد از هیاهوی این صفحات دور باشد اما توانایی بازی بالایی نداشته باشد. من از این نوع برخورد تهیه‌کنندگان و فیلمسازان با بازیگران خوب سینما بسیار ناگوار می‌شوم. این انتخاب‌ها در صورتی از سوی برخی فیلمسازان و تهیه‌کنندگان صورت می‌گیرد که اکثر طرفداران مجازی این بازیگران تقلبی هستند و این اعداد و ارقام خریداری شده است. من به صورت مستقیم با این قضیه برخورد نکرده‌ام اما به عین دیدم که بسیاری از دفاتر سینمایی بر این اساس بازیگر انتخاب می‌کنند.» اینها را مریم کلایانی بازیگر سینما و تلویزیون به میزان گفته

حسین فرحبخش، تهیه‌کننده و کارگردان: این حرف شوخی است

این که نگاهم به انتخاب بازیگران بر اساس فالوورهای‌شان باشد بیشتر به منزله شوخی است. زیرا معمولاً افراد شناخته شده فالوورهای زیاد و حتی دروغین دارند؛ چنین پیشنهادهایی به من نیز شده است. اما اگر می‌شود منی انتخاب بازیگر را فالوورها و فعالیتش در فضای مجازی قرار داد، به‌عنوان مثال برای انتخاب‌هایی که داریم، بگوییم فالان کس ۲ میلیون فالوور دارد، برای همین از کسی که ۲۵۰ هزار فالوور دارد، بهتر نقش آفرینی می‌کند. این موضوع بیشتر به طنز شباهت دارد. البته ممکن است برخی از افراد چنین مسائلی را مطرح کنند تا مسترزدها را بالا بزنند. همچنین باید در نظر داشت که برای تهیه‌کننده و کارگردان استعداد و جای گرفتن در نقش در اولویت قرار دارد؛ چنین نگاه، نگاه دایی‌گرفتن تالیوتی است. شاید بگویید این موضوع در تئاتر روال شده

و به‌روز وقتی در فضای مجازی فعالیت داشته‌اند که شناخته شوند. فردین، فردین است و از طریق فضای مجازی شناخته نشده است. البته باید در نظر داشت که فضای مجازی برای تبلیغات کالا، فیلم، موضوع از اهمیت بالایی برخوردار است. حتی نسبت به تلویزیون از تأثیر دوچندان برخوردار است. اما افراد حرفه‌ای به فضای مجازی بسند نمی‌کنند و رزومه افراد را مدنظر قرار می‌دهند. البته ممکن است، اسپانسر درخواست‌هایی از این دست را داشته باشد که این موضوع هم بستگی به توافق تهیه‌کننده و کارگردان با اسپانسر مربوطه دارد.

سعید خانی، تهیه‌کننده:

خیلی از نفر و ش‌ها فعالیت مجازی ندارد

انتخاب بازیگر بر مبنای تعداد فالوور ممکن است اتفاق بیفتد، اما به‌شخصه از چنین موضوعی پیروی نمی‌کنم و معمولاً برایم مهم است که دو چهره اصلی فیلم چهره باشند، چرا که معمولاً با استقبال مردم مواجه می‌شویم. کسانی نقش آفرینی می‌کنند که مردم حاضرند برای تماشای فیلم آنها به سینما بروند.

اما واقعیت آن است که برخی از بازیگران گیشه دارند، البته پس از انتخاب چهره‌های اصلی سعی می‌کنم از بازیگران تئاتر که شایسته‌اند و می‌توانند نقش آفرینی کنند، استفاده کنم، به همین جهت برایم مهم نیست که فعالیت مجازی بالایی داشته باشند یا نه، زیرا بسیاری از فالوورها فیک‌اند. به‌عنوان مثال بازیگری داشته‌ام که یک میلیون فالوور داشته، اما برای اکران مردمی فیلم ۵۰ نفر

پرستو صالحی، بازیگر:

به استعداد توجه می‌شود، نه فعالیت مجازی

فعالیت مجازی و تعداد فالوورهای اینستاگرام را نمی‌توان معیاری برای انتخاب بازیگر قرار داد. من در صفحه، هم فعالیت بالایی دارم و هم فالوورهای نسبتاً زیاد، اما دعوت به همکاری نمی‌شوم. باید پذیرفت که بازیگری فرازوفرودهایی دارد؛ یک‌سال بر وفق مراد بازیگری است و سالی نه همیشه بهار یک نفر نیست، موضوعی که در سراسر دنیا وجود دارد. اکنون بازیگران با قابلیت‌هایی که دارند

تا این دوران طی شود و اگر افراد از توانایی برخوردارند، مجدداً دعوت به همکاری می‌شوند و نقش آفرینی کنند. البته گله‌مند بودن بازیگران امری طبیعی است، من هم زمانی که جوان‌تر بودم از این موضوع گله‌مند بودم.

سیما تیرانداز، بازیگر سینما و تلویزیون: در شغل ما توانایی حرف اول را می‌زند

این روزها مزه‌مزهایی درباره حضور بازیگران مشروط بر فعالیت‌های مجازی شنیده می‌شود. این مسأله یادآور صحبت‌هایی است که برخی می‌گویند خانم‌های بازیگر دعوت به کار نمی‌شوند، برای این که جواب رد به یک عده می‌دهند، در واقع این‌طور نیست. شغل ما به گونه‌ای است که به هیچ‌یک از این مباحث ربطی ندارد و تنها به توانایی بازیگر برمی‌گردد.

هیچ‌کس نمی‌تواند در جهت بیشتر دیده‌شدن یا همکاری بیشتر با بازیگران تأثیرگذار باشد. البته در ابتدا ممکن است برای بیشتر دیده‌شدن بازیگری قدم

محمد رضوی، تهیه‌کننده:

شان بازیگر بالاتر از اینهاست

موضوع انتخاب بازیگر بر اساس فعالیت مجازی و تعداد فالوورها را نمی‌توان معیار انتخاب بازیگر دانست. البته چنین موضوعی تاکنون برای من پیش نیامده که بخواهم بازیگران را بر اساس تعداد فالوورها و فعالیت مجازی‌شان انتخاب کنم. همچنین باید در نظر داشت که شان بازیگر بر چنین موضوعاتی ارجحیت دارد. به همین جهت فکر نمی‌کنم دیگر تهیه‌کنندگان و کارگردانان چنین مبنایی را در نظر بگیرند.

زیرا هر تهیه‌کننده و کارگردانی برای انتخاب بازیگران ابتدا استعداد و قریحه بازیگری را مورد سنجش قرار می‌دهد، سپس بازیگر مورد نیاز برای نقش مربوطه را انتخاب می‌کند؛ این موارد یکی از ملزومات فیلم‌های خوب است.

همچنین از نظر من شان بازیگر بر همه این مقولات ارجحیت دارد و بر اساس توانایی و قابلیت بازیگران انتخاب‌ها انجام

